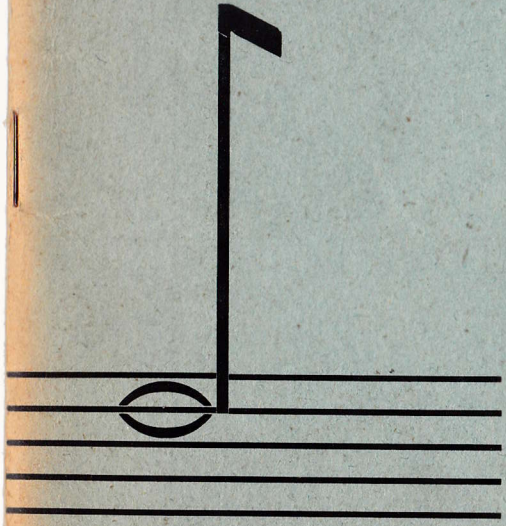
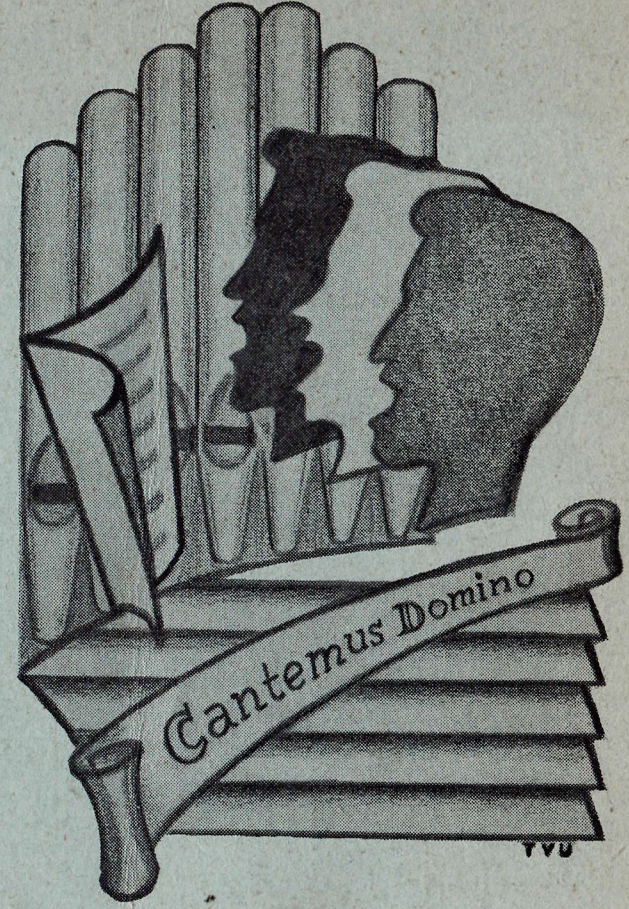
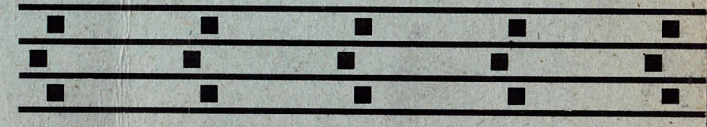

KONTAKTBLAD ZANGKOOR

H. HARTPAROCHIE TE BOXTEL

r.k. volksmuziekschool - boxtel

ZANGKLASSEN: HET FUNDAMENT VAN CANTASONA
CANTASONA: HET FUNDAMENT VAN HET KOOR
HET KOOR: PIJLER DER HOOGMISDIENSTEN K.R.O.

De Boxtelse Volksmuziekschool heeft ook u zeker iets te bieden

Informaties: J. B. FELIX, musicus — Ons Doelstraat 24 — Telefoon (04106) 31 45

Het beste adres voor:

A. ADELAARS

Breukelsestraat 4

TELEVISIE
RADIO
BANDRECORDERS
PLATENSPELERS
STOFZUIGERS
WASMACHINES
CENTRIFUGES

→ SPECIALITEIT IN VERLICHTINGSARTIKELEN

Voor uw
TIMMER-, HOBBIE-
en KNUTSELWERK

naar

N. BOONS

Kapelweg 32 - Boxtel - telefoon 2334

KOOPT HET BIJ

SPIERINGS

 DAN BENT U BETER AF !

BREUKELSESTRAAT 88

-1-

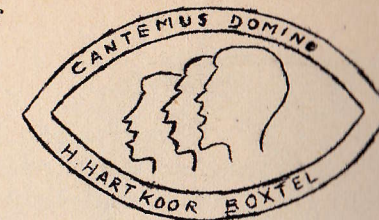
Kontaktblad van het zangkoor der
H. Hartparochie Boxtel
Directeur-organist J. Felix

Redactie: W. Sep - H. v. Liempt -
T. v. Uden - P. Bloem.

Fin. Adv. C. de Brouwer.

Geest. Adv. Z. E. H. P. v. Mulukom past.

Beerotariaat: W. Sep Vendelstraat 2.

Het Kerkkoor.

Met gonzende tonen
van tenor en bas,
met klaterend geschal
van alt en sopraan
vormen ze samen
het orgel van klanken,
tot stichting der mensen,
doch bovenal:

Om Gode te danken voor dit aardse bestaan.

Van de redactie.....

Met vreugde kan de redactie U dit tweede nummer van ons koorblad aanbieden. Door de hoeveelheid kopie is gebleken, dat er onder de leden veel animo bestaat. Ook de volgende maal verwachten wij evenveel kopie. Van de zijde van het jongenskoor mag nog wat meer worden gedaan. Ook de jonge zangertjes vormen een essentieel deel van ons koor. Dit moet in ons koorblad tot uiting komen. Jongens, zet je beste beentje voor. Ook van jullie zelf verwachten we de volgende keer iets.

Als experiment heeft de redactie gemeend een vaste puzzle-rubriek te moeten plaatsen. Hieraan zijn tevens prijzen verbonden. Ook andere suggesties zijn van harte welkom. Eventuele reacties op het blad zelf mogen eveneens geuit worden. De redactie wil samen met U dit blad tot een goed koorblad maken. Zij hoopt dan ook, dat U over dit nummer tevreden kunt zijn en verwacht in de toekomst evenveel medewerking.

De redactie.

Opus 73
van
Ludwig von Beethoven.

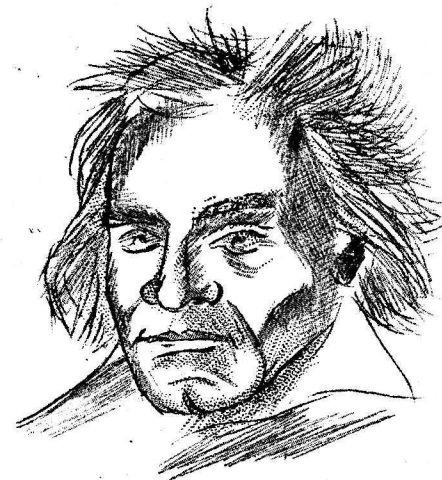
De plaat, die we deze keer "onder de loupe" nemen, is de plaat met het 5e pianoconcert in es majeur opus 73 van Ludwig von Beethoven. Alvorens deze te bespreken, iets over het leven van Beethoven.

Dat hij een bijzonder begaafd persoon was, daarvan getuigt z'n muziek op uitzonderlijke manier. Er is van hem bekend, dat hij al op 13-jarige leeftijd in de muziekkapel van de keurvorst in zijn geboorteplaats Bonn, bewondering wakte door zijn improvisaties als cimbalist. De in 1770 geboren componist heeft het hierbij niet gelaten. Hij was vast besloten, om in Wenen lessen te volgen bij de toenmaals reeds bekende figuren als Mozart, Haydn en anderen. Door de dood van zijn moeder en de beslommeringen van het gezin, dat daarna grotendeels op hem was aangewezen, zag hij pas in 1792 kans om eens goed aan de slag te gaan in Wenen. Haydn bleek niet de man naar zijn hart te zijn, want hij stapte al gauw naar andere muziekleraren, o.a. Albrechtsberger en Salieri.

Hij kreeg nu spoedig bekendheid, niet alleen door zijn pianospel maar ook door zijn buitensporige levenswijze.

Zijn leven bleef intussen niet van zorgen gespeend. Door de hardhorendheid, die hem rond zijn dertigste jaar trof, en die langzaam in volledige doofheid overging, sloot hij zich steeds meer van de buitenwereld af. Het was bovendien een kwelling voor hem, dat hij geen muziek meer kon horen. Het is echter opvallend, dat hij juist in de periode van diepste neerslachtigheid zijn grootste en meest juichende werken schreef. Allereerste zorgen ondermijnden echter zijn gezondheid, zodat hij op vrij jeugdige leeftijd (57 jaar) stierf, na een half jaar ernstig ziek te zijn geweest.

Wat zijn muziek betreft, ontwikkelde hij al vrij gauw een

geheel eigen stijl, zijn werken getuigen van zijn ongeëvenaard meesterschap in de instrumentale kunst. Het 5e pianoconcert, in het jaar 1809 ontstaan, is het laatste van zijn serie concerten geweest, maar neemt zeker niet de laatste plaats in wat kunstzinnigheid betreft. Evenals de meeste concertwerken uit de tijd, de tijd van Napoleon, bespeurt men in deze muziek hier en daar een strak, militair aandoend ritme, en schallende klanken. De waarde als kunstwerk stijgt echter ver uit boven de werken van die tijd.

Het stuk zet in met een majestueus klinkende inleiding, waarbij sprankelende passages van de piano worden gesteund door machtige akkoorden van het orkest. Dan zet het volle orkest in, waarbij de verschillende thema's van dit eerste deel worden gepresenteerd. Deze introductie sluit met de hoofdmelodie, die door de piano heel kunstig wordt uitgewerkt. Als parelende waterdruppels vallen de pianoklanken neer op de begeleidende orkestklanken. De muziek wijkt weinig af van de grondtoonard, waardoor het geheel helder en sluitend is. Het langzame tweede gedeelte is een van die klankwerken van Beethoven, waarin de muziek van alle aardse werkelijkheid losgemaakt schijnt te zijn, met een inzet van het eerste thema van dit gedeelte door de violen, een thema vol weemoed en melancholie. Daarna wordt nadenkend beschouwend het tweede thema voorgedragen door de piano. De aanknoping met het derde deel is beroemd, door de manier waarop de piano aarzelend, pianissimo, het thema geeft, dat daarna in fonkelende finale overgaat en het groots opgezette rondo, gevuld met jubelende klanken vol vreugde en opwinding. Het is jammer, dat woorden zo weinig kunnen weergeven van de pracht van deze muziek. U moet het zelf horen, het is de moeite waard.

Dit concert, dat in tegenstelling tot andere stukken van Beethoven, vrij snel aanspreekt, verveelt me nog altijd niet, omdat er steeds weer iets nieuws te ontdekken valt in de verrassende constructie van het meesterwerk. Maar het lukt me niet om Beethovens werken als "achtergrond muziek" te gebruiken, bij lezen of studie, daar-

voor is ze te dynamisch. Ze roept om aandacht en schenkt schoonheid, rust en verkwikking. En U hoeft niet bang te zijn, dat U in slaap valt.

T.v.Uden.

Verslag van de Ouderavond op 28 dec. 1962.

Het is helemaal niet mijn bedoeling om als criticus op te reden, maar toch zou ik enkele opmerkingen willen plaatsen over de Ouderavond.

De heer Martien Habraken opende om precies half acht de avond, waarbij hij alle ouders en andere aanwezigen, waaronder o.a. onze oud-directeur C. Suys met echtgenote, Pater Dijker en de heer Heesen, van harte welkom heette.

Het muzikale gedeelte werd verzorgd door het huidige jongenskoor versterkt met enkele oud-Cantasonaleden. Hierna droeg A. Schellekens een kerstverhaal voor. Tot slot van het eerste deel van de avond sprak de heer de Rooy in de hoedanigheid van voorzitter van Cantasona enkele didactisch-pedagogische woorden.

Na een korte pauze kwam het hoogtepunt van de avond. Dit bestond uit de opvoering van het blijspel: „Een som op Kerstavond", door enkele leden van het jongenskoor. Hierbij moge bijzonder worden gememoreerd de goede leiding van dhr. P. Bloem en het enthousiasme van de jongens. Het was prachtig werk.

Na dit hoogtepunt sprak de Z.E.H. Pastoor op de hem eigen manier complimenterende woorden. De eer viel weer, en zeer verdiend, toe aan onze twee onvolprezen leiders. Ze mogen met hun jongens terugzien op een zeer geslaagde avond.

H.v.Liempt.

Toen Perosi nog een jongen was werd hem eens gevraagd wat hij wilde worden. "Martelaar", antwoordde hij.

"Wassend Koor(en)."

De ouderavond van Cantasona, die ik van nabij gevolgd heb, mag zeer zeker geslaagd heten. Ik vond het een goed georganiseerde avond. Wat mij het meest boeide was, toen de oud+Cantasonazangers enkele liederen zongen met de zangertjes van heden.

Zij, die eens zo waren geweest, stonden daar als volslagen mannen en zangers achter de kleinen. Waar blijft de tijd, dat zij daar stonden in hun witte blouses en blauwe broeken en hun kinderstemmen lieten weerklinken? Dit was een tafereel waar je even bij stilstaat. Maar nu heeft de kinderstem bij hen plaats gemaakt voor de mannenstem. Deze stemmen kon men tesamen beluisteren in een vijftal liederen. Het was volgens mij een geslaagd debuut, dat deze jongelui maakten, terwijl zij over primitieve middelen en weinig vrije tijd beschikten.

Ons koor mag zich gelukkig prijzen een dergelijk aantal muzikale jongelui te bezitten. Menig koor zou jaloers zijn op zo'n jeugdige kern.

P.M. Kerremans.

Tussen de regels door.

Het jaar 1963 zal de geschiedenis ingaan als eerste jubeljaar van ons koor. Dit jaar wordt namelijk het feit herdacht, dat 20 jaar geleden de grondslag werd gelegd voor de huidige vorm van ons koor. Het is vooral de hand van mijnheer Suijs geweest, die het koor ophief van een onbekend plaatselijk koortje tot een koor, dat bekendheid verwierf buiten de grenzen van Boxtel, zelfs buiten de grenzen van Nederland. En in zijn opvolger, mijnheer Felix, hebben wij een man gevonden, die in staat is het koor op dit peil te houden.

We kunnen zo'n herdenking natuurlijk niet met één

rondje vieren, en het bestuur heeft daarom op de laatste ledenvergadering voorgesteld, het feit op een speciale manier te herdenken. De suggesties van het bestuur kwamen neer op het volgende:

1. er zou, wanneer financiële en andere redenen dit toelaten, een plaat worden opgenomen met enkele gezangen, door ons koor uitgevoerd. (Wat zou U denken van een kleurige groepsfoto van het koor op de hoes?? Red.) Wat voor gezangen hiervoor in aanmerking zouden kunnen komen, zou aan een commissie van deskundigen ter beoordeling worden opgedragen, te weten, mijnheer Felix, Pater Dijker en Ton Broeders.
2. De mis, die Pater Dijker ons koor heeft aangeboden, een nieuwe mis speciaal voor ons, zou een jubileummis kunnen worden. Wij hopen, dat hij, ondanks zijn benoeming tot plaatsvervangend directeur van de Nederlandse Kerkmuziekschool te Utrecht, toch nog in staat zal zijn dit idee te verwezenlijken.

Verder op niet-muzikaal terrein, zou aan het St. Ceciliafeest door een diner voor de leden met hun dames speciale luister worden bijgezet. Bovendien werd het plan geopperd dit jaar een opera bij te wonen. We kunnen dus nog enkele verheugende dagen tegemoet zien. Bedenkende dat we dit jaar ook het tweede lustrum vieren van onze "reizencyclus" naar Echternach, en dus een extra glas wijn hierop moeten drinken(?!), doet ons uit volle borst zingen: "het is nog niet zo gek bij het H. Hartkoor te zijn."

De Redactie.

Advertentie.

Te koop aangeboden: een in prima staat verkerende vleugelpiano, eigendom van een kunstenaar met gebeeldhouwde poten.

De muziek in het Oude Testament.

Elk volk, van welke nationaliteit ook, heeft zijn eigen muziek. Ieder volk heeft zijn volkslied en zijn liederen voor bepaalde feesten en gebeurtenissen. Maar van oudsher heeft ook ieder volk zijn muziek gebruikt bij de verering van zijn God of goden. Wij zelf doen dit nog met ons Gregoriaans en onze meerstemmige muziek en wij kunnen daarnaast denken aan de muziek van de oosterse ritus, die geheel anders is dan de onze. Zo hadden ook de Israëlieten uit het O.T. hun eigen muziek bij de verering van Jahweh hun God. Met deze muziek wil ik U wat meer kennis laten maken.

Daar de Israëlieten heel andere mensen waren dan wij en bovendien in een andere tijd leefden, zal het ons niet ver-

wonderen, dat ook hun muziek heel anders was dan de onze. Bij de verering van Jahweh gebruikten zij ook andere instrumenten. Het instrument was voor de eredienst onmisbaar en had daarbij zelfs nog een symbolische betekenis. Welke instrumenten kenden de Israëlieten?

Dit zijn we te weten gekomen uit opgravingen van afbeeldingen ervan. De instrumenten waren van huid, snaren of riet en zijn dus in de vochtige lucht van Palestina gauw vergaan. De afbeeldingen moeten we echter niet zoeken in Palestina, maar in andere landen, want de Israëlieten mochten geen afbeeldingen maken van een menselijke persoon. Toch kunnen we uit de opgravingen en uit bijbelteksten vaststellen welke instrumenten bij hen in gebruik waren. We kunnen ze als volgt indelen:

A. Snaarinstrumenten

Dit waren houten instrumenten met snaren van darmen of gedraaide draden. De bespeling geschiedde met de

vingers of met een houten, benen of metalen pen. Men heeft nl. dergelijke pennen gevonden. De Israëlieten kenden de volgende snaarinstrumenten:

1. De lier. Deze komt voor op Joodse munten. Zij is bijna gelijkvormig aan de harp, alleen zijn de snaren van de harp evenwijdig gespannen in de schuimte en die van de lier parallel met elkaar in verticale of horizontale richting of ze zijn gebundeld. Bovendien zijn er twee verschillende lieren, omdat het juk verschillend kan zijn nl. een dwarsgesteld juk (bij de zgn. kinnôr) en een schuin juk (bij de nobel). Daarnaast kennen we de holle lier, omdat ze wordt afgedekt met een huid om de klank te dempen. De lier komt waarschijnlijk oorspronkelijk uit Azië.

2. De cither. Dit is een holle lier, waarbij de huid niet aanwezig is. In het begin had ze slechts 3 of 4 snaren, later wel 10 tot 15.

3. De harp. De oudste is de boogharp. Later kwam de hoekharp. Daarbij kon elke snaar slechts één toon voortbrengen. Sinds de pedaalharp meer.

4. De luit. Deze is niet vaak gebruikt. In de Bijbel wordt er niet over gesproken.

Het gebruik van snaarinstrumenten is o.a. te lezen bij Daniël 3,7.

B. Blaasinstrumenten. Van deze instrumenten kenden de Israëlieten: horen, trompetten en rietfluiten.

1. De horen.(sofar). Dit was een gebogen ramshoren, waarop men blics. Het was een belangrijk instrument, wat blijkt uit het feit, dat we hem vaak zien afgebeeld op de mozaïken van de synagogen en van de Joodse catacomben. Ook op munten kwam hij voor.

2. De trompet.(hasosera) of bazuin. Hij had geen ventielen. Er bestaat meningsverschil omtrent het verschil tussen horen en trompet, maar hierop zullen we niet verder ingaan.

3. De rietfluit(hatîl). Deze werd gemaakt van rietgras of stro en aan de kanten doorboord. Zij werd gebruikt om het volk bijeen te roepen. Ook bestond de dubbele tierfluit. Deze kwam voor in twee vormen: De klarinet in Egypte en de hobo uit Assyrië.

Ook bij de rietfluiten kennen we twee soorten:

- a. De Langfluit wordt geblazen zonder mondstuk en wel langs de kanten van de bovenopening.
- b. Dubbelschalmei of hobo: een riet met enige greepgaten en een stro-achtig blaasriet. De ene hobo speelt de melodie en de andere de begeleiding.

(Enige teksten die spreken over de fluit zijn: Gen. 4,21; Job 21,21; Isaias 5,12; Job 30,31)

C Slaginstrumenten.

- 1. Raamtrommel, een smal raam met een bespanning aan één kant. Het werd door een of meerderen vastgehouden en bedient.
 - 2. Slaghouten.
 - 3. Cimbale(n)s(selim). Waarschijnlijk bestaat er tussen de 2 soorten verschil, maar meestal verstaat men er hetzelfde onder. Het verschil baseert men op psalm 150,5; looft Hem met een cimbaal, looft hem met kletterende bekkens.
 - 4. Ratel. Dit instrument bestaat uit een handvat, een beugel en meestal 3 daar doorheen gestoken draden van metaal, die slap vastgehouden worden binnen de gaten van de ratel. Bij het op en neer bewegen brachten zij een scherpe klank voort.
 - 5. Tambourijn. Een houten cirkel, bespannen met een dierenhuid. Ze werd met de vingers beslagen. Dit instrument werd o.a. gebruikt door de zuster van Mozes (Ex. 15,20) en door de dochters van Jephthe (Rechters 11,34).
- Behalve de boven beschreven échte instrumenten kenden de Israëlieten ook nog zgn. idiofonen. Dit waren voorwerpen van hout, steen, metaal, bamboe, glas of porcelein, die door stompen, schudden, schuren of slaan tot klinken werden gebracht.
- Zo wordt door de opgravingen meer licht geworpen op teksten in de Bijbel. Alle besproken instrumenten kunnen we vinden in psalm 150. Ze werden alle gebruikt bij de eredienst. De gebruikelijke gezangen daarbij waren de ons nog bekende psalmen.

Na de bespreking van de in Israël bestaande instrumenten kunnen we de volgende maal spreken over de uitingen van muzikale kunst bij de Hebreëen. Daarvoor moest noodzakelijk een min of meer droge opsomming van de instrumenten voorafgaan.

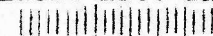
W. Sep.

Het geluid - De menselijke stem.

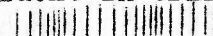
Daar mij van verschillende zijden is verzocht in dit nummer een artikel te wijden aan het geluid, wil ik hiermee gaarne aan dit verzoek voldoen.

Het geluid is een aaneenschakeling van luchttrillingen met dezelfde of verschillende frequenties. (aantal trillingen per seconde. Red.) De lucht kan op verschillende manieren tot trillen worden gebracht, bv. door middel van transversale trillingen. Een transversale trilling is een trilling, waarvan de uitwijking loodrecht staat op de voortplantingsrichting van het geluid. Zo'n trilling ontstaat bv. wanneer we een snaar aanstrijken. Het geluid zelf is een longitudinale trilling. Hier ligt de uitwijking in dezelfde richting als de trilling zich voortplant. Dit gebeurt door regelmatige opeenvolgende verdichtingen en verdunningen in de lucht.

Lucht niet in trilling "

Lucht in trilling

De afstand tussen 2 opeenvolgende verdichtingen noemt men de golflengte. De afstand, die de geluidsgolf in een seconde aflegt, wordt de voortplantingssnelheid genoemd. De frequentie is de verhouding tussen voortplantingssnelheid en golflengte. De voortplantingssnelheid in lucht is ongeveer 300 m. per seconde. De toonhoogte van de trilling is afhankelijk van de frequentie: hoe groter de frequentie, hoe hoger de toon. Een normaal menselijk oor kan frequen-

ties waarnemen van ongeveer 16 tot 20.000 Hertz. De sterkte van het geluid is afhankelijk van de amplitudo.

Hoe ontstaat nu geluid, voortgebracht door de menselijke stem? In de luchtpijp vlak bij het strottehoofd zitten de stembanden. Dit zijn uitplooingen van het daar aanwezige slijmvlies. Tussen deze plooien bevindt zich de zgn. stemspleet. Wanneer nu de lucht langs de de stembanden wordt geblazen, kunnen deze gaan trillen. De lucht in de stemspleet gaat dan ook trillen en het aldus ontstane geluid komt via mond en neus naar buiten. Het is echter onmogelijk een geluidsgolf van de stembanden goed hoorbaar te maken, zonder gebruik te maken van een soort klankkast, zoals we die aantreffen bij de strijkinstrumenten. De lucht in de klankkast gaat met de voortgebrachte toon resoneren, waardoor de amplitudo en dus ook de toonsterkte veel groter worden. Bij de mens fungeert de borst (bij borststem) en tevens het hoofd (bij kopstem) als "klankkast". De klankkleur kan men variëren door de lucht sneller langs de stembanden te laten stromen en door de lengte van en de spanning in de stembanden te veranderen. Het zou echter te ver voeren hierop in te gaan.

De harmonie tussen toonvorming, gevoel en gehoor is echter zo volmaakt, dat het de zanger bij het zingen een grote mate van voldoening en dankbaarheid geeft, tenminste wanneer hij dit beseft.

J. Kerremans.

De toekomst van het jongenskoor Cantasona.

Op de laatst gehouden ouderavond is door een van de leiders van het jongenskoor Cantasona een bijzondere kwestie aangaande deze groep aangeroerd. De heer M. Habraken heeft op die avond in het kort de toekomst van Cantasona besproken. Het is mijn bedoeling dit punt nader te beschouwen.

Het jaar 1963 is voor het koor van de parochie van

het H.Hart uit Boxtel een bijzonder jaar. Ons parochiële koor gaat dit jaar voor de tiende keer de plechtigheden van de nationale bedevaart naar Echternach luister bijzetten en is, ook dit jaar gedurende 11 jaar een vaste medewerker van de KRO, in hoogmisuitzendingen en in uitzendingen van de Zingende Kerk geweest. Dit wijst op een hoge waardering van ons koor gedurende een lange tijd.

Waarom is dat te danken? Bij het beantwoorden van deze vraag is het mij onmogelijk deze kwestie geheel uit de doeken te doen. Wel kan ik zeggen, dat het werk van de directeuren, de heren Cor Suijs en Joop Felix, in dezen op de eerste plaats genoemd moet worden. Ook het vele werk van de jeugdleiders moet daarbij worden vermeld. Zij hebben de actieve leden van het koor de juiste leiding gegeven.

Een onmisbare factor vormt het goede muziekonderwijs op de lagere scholen. In het parochiële koor onderscheiden wij het mannenkoor en het jongenskoor Cantasona. Zoals reeds gezegd, zijn de prestaties van het gehele koor te danken aan de juiste samenwerking van de twee onderscheiden delen onder bezielde leiding.

Cantasona is de afgelopen jaren een essentieel onderdeel geweest van het koor. Zal dit ook in de toekomst zo blijven? Blijft dit mogelijk? De goede leiding is er en zal wel altijd aanwezig zijn, maar "het materiaal", dat geleid moet worden, blijft dat, op de eerste plaats, in deze quantiteit en, op de tweede plaats, in deze kwaliteit ter beschikking komen aan bovengenoemde personen? Boxtel is een zich ontwikkelende gemeente. Naast de nieuwe wijk(of wijken?) kunnen wij nu reeds spreken van een oude kern in onze woonplaats. De parochie van het H.Hart gaat steeds meer tot deze kern behoren. Zij veroudert. Hierin schuilt een gevaar voor het jongenskoor Cantasona en daardoor voor het parochiële koor. Steeds minder leerlingen bezoeken de lagere school. Dit is een duidelijk waarneembaar feit. Het gevolg hiervan is, dat de leiders van het jongenskoor steeds minder jongens krijgen voor de voorbereidende klas. Omdat deze groep kleiner wordt, moet

de selectie (ik denk hierbij aan de kwaliteit) minder worden, wil men het jongenskoor in de huidige vorm (hier denk ik aan de quantiteit) handhaven.

Het valt mij op, dat er weinig gesproken wordt over dit probleem. Misschien zie ik deze zaak wel te somber in, maar als oud-lid van Cantasona kon ik het niet nalaten deze kwestie in de publiciteit te brengen. Ik zou het jammer vinden, dat een jongenskoor als het onze te kampen zou krijgen met deze moeilijkheden, moeilijkheden die nu voorkomen kunnen worden en die, eenmaal aanwezig, niet gemakkelijk op te lossen zullen zijn. Wil onze parochie in dit opzicht gezond blijven, dan zal van hoger hand gezorgd moeten worden voor een juiste structuur van onze parochie.

J.Ghijsens.

Puzzle-rubriek.

Op deze bladzijde wordt een beroep gedaan op alle leden, die hier of daar in hun achterhoofd naast een muzikale afdeling ook een klein puzzleknobbeltje hebben. Ik hoop, dat ieder van U zijn beste beentje voorzet, om de oplossing van onderstaand probleem te vinden.

We beginnen onze puzzle-serie met een denkpuzzle. Hier komt hij.

Mijn oom, Jan Knobbel, woont in Dordrecht. Hij heeft daar een villa en houdt er ook een auto met chauffeur op na. Hij werkt echter in Rotterdam, en de reis op en neer maakt hij steeds met de trein. Aangezien hij nogal ver van het station woont, komt zijn chauffeur hem altijd met de wagen van het station afhalen. Daar oom Jan altijd op hetzelfde uur met de trein aankomt, kan Piet, de chauffeur, het altijd precies zo uitmikken, dat hij op het station aankomt, als de trein arriveert. Oom Jan stapt dan direct in, en rijdt linea recta naar huis. Op zekere dag

komt oom Jan echter een uur vroeger aan op het station. Piet, de chauffeur, weet daar niets van, zodat de wagen er natuurlijk niet is. Oom Jan besluit, alvast te gaan lopen, nadat hij eerst 10 minuten gebruikt heeft om in de restauratie een kop koffie te drinken. Op de hoek van de Steenweg komt hij de wagen tegen. (Piet was op de gewone tijd van huis weggereden en is op weg naar het station). Oom Jan stapt in en is nog 20 minuten eerder thuis dan op de andere dagen. Mijn vraag is nu: hoe lang heeft oom Jan gelopen, van het station tot de Steenweg? (we nemen aan, dat met het stoppen en instappen geen tijd gemoeid is en dat Piet altijd even hard rijdt).

Onder de inzenders van goede oplossingen wordt een prismaboek verloot. Oplossingen inleveren bij de redactie vóór 24 maart.

Veel plezier en veel succes.

Prof. G.A.A.T.P.v.Uzzelen.

Personalia.

In de komende 3 maanden hopen de volgende heren hun verjaardag te vieren. Wij wensen hen nu reeds namens alle koorleden van HARTE PROFICIAT.

J.Schulpen	11 - 3	C. de Brouwer	4 - 4
J.Kerremans	28 - 3	A.Prinsen	8 - 4
A.v.d.Meijden	30 - 3	H.v.d.Laar	15 - 4
H.v.Liempt	31 - 3	A.Koelink	24 - 4

- Op onze vergadering van 6 januari j.l., werd de heer G.Koelink als lid van ons koor aangenomen. Wij heten hem van harte welkom.
- Op woensdag 21 januari j.l. slaagde ons lid J.Ghijsens voor het Eindexamen 3e leerkring (hoofdacte). Wij wensen hem hiermede van harte geluk en veel succes, in de toekomst.

Jazz-muziek.

De jazz-muziek stamt oorspronkelijk van de negers uit Noord-Amerika, die, zoals we allen waarschijnlijk wel zullen weten, uit Afrika zijn weggevoerd om op de plantages in Amerika te werken. Na de afschaffing van de slavernij trad de jazz-muziek meer in de openbaarheid. Toen omstreekt 1915 kleine jazz-bands naar Europa kwamen, trok deze muziek grote belangstelling en werd zij ook door de blanken beoefend, hetgeen tot velerlei imitaties aanleiding gaf en de jazz-muziek betrok in het amusementsleven. Dit had tot gevolg, dat in muzikaal opzicht aan de jazz-muziek afbreuk gedaan werd. De "zuivere" jazz stamt hoofdzakelijk uit New Orleans.

Twee soorten van negerliederen hadden op de jazz grote invloed. In de eerste plaats de Negro-spiritual, het geestelijke lied der negers. Naast de spiritual wordt de "shout" genoemd: een soort van geestelijk marslied, dat in processies tijdens de godsdienstoefeningen werd uitgevoerd. Het wereldlijke lied der negers is de Blue, die oorspronkelijk een plantage-lied was. Op den duur werden door de negers instrumentale ensembles gevormd. De jazz-band bestond uit trompet (cornet), trombone, klarinet, banjo, slagwerk en later ook de piano.

In de jazz-muziek vormt de improvisatie een belangrijk element. De "compositie" bestaat uit een bepaald melodisch en ritmisch stramen, dat men het thema zou kunnen noemen. Dit wordt gevarieerd, waarbij de spelers het gegeven op een eigen wijze kunnen interpreteren. Hierdoor is het "scheppings"-element bij de vertolking van jazz-muziek uiterst belangrijk. Elke jazz-band houdt er zijn eigen interpretatie op na, waarbij het arrangement een voorname rol speelt. In de grotere jazz-ensembles onderscheidt men verschillende secties: de melodische sectie (welke vaak onderverdeeld wordt in koper- en houtsectie) en de ritme-sectie.

De saxofoon, die in de moderne jazz een vooraanstaande rol vervult, kwam oorspronkelijk bij de negers niet voor. Een speciale eigenschap van het jazz-spel is de "swing", een manier van voordragen, die moeilijk te omschrijven valt, doch welke in hoofdzaak hierop neer komt, dat er een zekere spanning ontstaat tussen de strakke maatdeling en de vrijere ritmische interpretatie daarvan. De ritmische figuren worden vaak met een eigenaardige rubato (vrijlating van het tempo) ten gehore gebracht, waarbij de syncope (verplaatsing van het metrisch accent) een belangrijke rol vervult. Het jazz-spel vereist een sterk ritmisch gevoel en een onophoudelijke ritmische fantasie, welke de neger van nature bezit. De tonen en timbres worden in de jazz-muziek op een geheel andere manier gevormd. Vaak wordt "naar de toon toe gespeeld", en dikwijls wordt gebruik gemaakt van glissando (glijdend effect) en portamento (het overhalen van de ene toon naar de andere). Dit houdt verband met de sterk geëmotioneerde manier van spelen, waarop de jazz-muziek wordt voorgedragen, een zekere opwinding of gedrevenheid, welke verband houdt met haar ontwikkeling. De meest ongerepte stijl is de New-Orleansstijl. De is duidelijk gegrond op de volksmuziek der negers. De meest beroemde vertegenwoordiger is de trompettist Louis Armstrong, geboren in 1900 te New Orleans, die een eigen band vormde waarvan nummers als Savoy Blues, West End Blues Mahogant Hall Stomp en New Tiger Rag wereldberoemd werden. Hoewel dus de jazz-muziek zijn oorsprong vindt bij de negers, heeft de beoefening ervan zich niet tot dit ras beperkt, zoals al in het begin van dit stuk is opgemerkt. Over de beoefening van de jazz door de blanken de volgende keer meer.

C. Schellekens.

Muziek bij de studenten.

Toen de redactie mij vroeg, iets over de muziek bij de studenten en in het bijzonder de Nijmeegse studenten te schrijven, heb ik dit verzoek met enige schroom en huivering in overweging genomen. Het is nl. een uiterst precaire zaak om voor echte muzikliefhebbers, zoals alle leden van ons koor ongetwijfeld zijn, de muziek te beschrijven die door de studenten beoefend pleegt te worden.

Op de eerste plaats zijn er natuurlijk de traditionele studentenliederen, die de studenten het meest dierbaar en eigen zijn en daarom ook het veelvuldigst en het hardst gezongen worden. Vooral op Sociëteiten en Gezelligheidsverenigingen kan men deze "muziek" vaak "beluisteren". Het is echter zeer te begrijpen, dat deze vorm van zingen bij de ware muzikfijnproevers een grote afkeer en verontwaardiging kan opwekken. Maar één ding moet men hierbij niet uit het oog verliezen: bij deze liederen gaat het niet zozeer om de melodie en het feit of ze wel muzikaal verantwoord gebracht worden, als wel om de vaak zeer originele en geestige tekst, die getuigt van een oude traditie en die daarom ook zo gaarne in ere wordt gehouden. Bovendien is de sfeer in Sociëteiten e.d. van dien aard, dat de studenten er niet licht toe komen om zich met serieuze en melodieuze liederen bezig te houden. Hierbij zij nog vermeld, dat vooral bij onze oosterburen de traditie van de oude studentenliederen fanatiek wordt gehandhaafd.

Overigens zou het een volkomen misvatting zijn te denken, dat dit de enige wijze is waarop de studenten zich, al dan niet muzikaal, plegen te uiten. Toegegeven, dat dit inderdaad de meest voorkomende vorm van muzikale expressie onder de studenten is, toch zijn er onder hen ook, die zich op de meer serieuze muziek toeleggen.

Allereerst vermeld ik hier de "SCHOLA CANTORUM STUDIOSORUM NOVIOMAGENSIIUM", welke groep vooral U, koorzangers, zal interesseren. Zij verzorgt namelijk elke

zondag de Gregoriaanse en vaste gezangen van de Hoogmis in de studentenkerk.

Verder is er nog het Nijmeegs Gemengd Studentenkoor: "Dr. ALPHONS DIEPENBROCK", dat op een zeer aanvaardbaar niveau ter opluistering van feestelijkheden profane liederen naar voren brengt. Gezien het feit dat de twee laatstgenoemde koren de deskundige leiding van een beroepsmusicus ontberen en dus op geheel dillettantische wijze geleid worden, waarbij nog komt, dat ze maar

weinig kunnen oefenen, is hetgeen zij aan religieuze en profane muziek ten gehore brengen, zeer verdienstelijk te noemen en zelfs kunnen zij met verschillende gewone burgerkoren wedijveren.

Tot slot hoop ik, dat ik met dit summier verslag U enige opheldering heb verschafft aangaande de "vocale activiteiten" van de Nijmeegse studenten.

H. de Rooij.

"Meyerbeer en ik", zei Rossini, "zijn twee aparte werelden. Hij houdt van Sauerkraut en ik van macaroni."

Programma van het H.Hartkoor van 3 maart tot 9 juni.

- Zondag 3 maart 1963 1e zondag in de Vasten.
Hoogmis: volkszang (groep A)
Lof 7^u: Adoramus Te Cl. non Papa
Ave Regina gregoriaans
Ave Maria C. Verdonck
Tantum Ergo H. Andriessen
Orgel: Koraal Ich' ruf' zu dir
J.S. Bach
- Zondag 10 maart 1963 2e zondag in de Vasten.
Hoogmis: XVII gregoriaanse mis.
- Zondag 17 maart 1963 3e zondag in de Vasten.
Hoogmis: volkszang (groep B)
- Zondag 24 maart 1963 4e zondag in de Vasten. "Lactare"
Hoogmis: Messe en sol mineur van
Marc Ant. Charpentier
Orgel: Suite deuxième ton
- Zondag 31 maart 1963 Passiezondag.
Hoogmis: XVII gregoriaanse mis.
- Zondag 7 april 1963 Palmzondag.
Hoogmis: volkszang (schola)
Tijdens de hoogmis wordt de Passie
van Suriano uitgevoerd.
- Tijdens de plechtigheden van Witte Donderdag - Goede
Vrijdag en Paaszaterdag worden motetten van: da Vittoria,
Palestrina, Cl. non Papa en Croce uitgevoerd.
- Zondag 14 april 1963 Hoogfeest van Pasen.
Hoogmis: Missa in Hon. S. Franc.
J. Hilber
Orgel: improvisatie over: "Victime
paschali laudes" v. L. Toebosch
Lof: Angelus autem Anerio
Regina coeli Aichinger
Ave regina virginitas J. d. Prěz

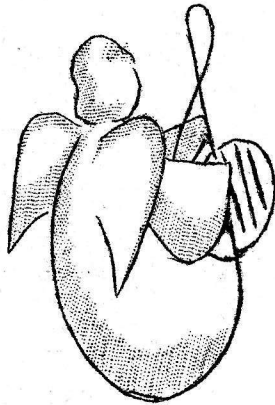
- Zondag 15 april 1963 2e Paasdag.
Hoogmis: Missa Quand'io penso
Orl. di Lasso
Orgel: Concerto in b.kl. van
J.G. Walther
- Zondag 21 april 1963 Beloken Pasen.
Hoogmis: volkszang (groep B)
Orgel: Prélude en fuga in Es gr.
J.S. Bach
- Zondag 28 april 1963 2e zondag na Pasen.
Hoogmis: Missa in hon. S. Car. Borr.
Alb. Jenny
Orgel: Fantasia in A gr. Telemann
- Zondag 5 mei 1963 3e zondag na Pasen.
Hoogmis: volkszang (groep A)
Orgel: improvisatie over Greg.
motieven.
- Zondag 12 mei 1963 4e zondag na Pasen.
Hoogmis: missa "Misericorde"
Cl. non Papa
Orgel: Prélude en fuga in e kl.
J.S. Bach
- Zondag 19 mei 1963 5e zondag na Pasen.
Hoogmis: volkszang (groep B)
Orgel: 3e koraal C. Franck
- Donderdag 23 mei 1963 Hemelvaartsdag.
Hoogmis: missa Toni Deuteri
M. Dijker
Orgel: Toccata M. Dijker
- Zondag 26 mei 1963 zondag na Hemelvaartsdag.
Hoogmis: missa "Diatonica"
H. Andriessen
Orgel: koraal "Heut triumphiert
Gottes Sohn" J.S. Bach.

Zondag 2 juni 1963

Hoogfeest van Pinksteren.
Hoogmis: missa "Sine Nomine"
da Palestrina.
Orgel: improvisatie over "Veni
Sancte Spiritus" J.Felix
Lof: Corde et animo J.Mul
Regina coeli Aichinger
Ave Maris Stella L.Toebosch
Tantum Ergo H.Andriessen

Maandag 3 juni 1963

2e Pinksterdag.
Hoogmis: missa secunda Pontificalis
L.Perosi
Orgel: Toccata J.P.Sweelinck

Canta-Sona

Cantasona-baard.

Jonge kerels,

Daar feitelijk weinig van de Caba-club bij jullie bekend is, zou ik graag enkele punten willen noemen omtrent het doel en het vermaak in deze club.

Op de eerste plaats is Caba de afkorting van Cantasona-baard. Deze woorden zeggen jullie genoeg. Verder is het doel van de Caba om de jongens, die de baard in de keel hebben, bij elkaar te houden om zo een groepje te vormen van waaruit later het mannenkoor verstevigd wordt. Je verliest elkaar zo niet uit het oog en de band tussen elkaar blijft bestaan. Het is ook de bedoeling van de Caba-club, om straks bij het mannenkoor een plezierige werkkring te hebben(? red.).

Verder het vermaak. Elke vrijdagavond komen we bij elkaar in ons clubhuis. Dit is de meubelfabriek Novum. Er wordt 's avonds gekaart en men kan er dammen en tafeltennissen. Roken is toegestaan en af en toe wordt er wel eens wijn geschonken.

In 1960 is de Caba opgericht. In 1961 zijn we op kamp geweest in Stoumont. Dit is een klein plaatsje in België, 8 km. van Co af. We beschikken over een tent voor 12 personen en dus moeten er ook leden zijn om mee op kamp te gaan. Jullie kunt zelf aan de Caba-leden vragen hoe het geweest is. Prachtig. Zelf koken en afwassen, aardappels schillen enz., leven als een moderne Crusoe.

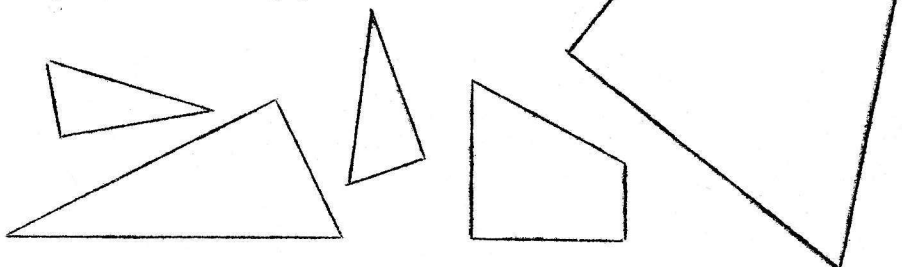
De contributie is niet hoog: f 0,25 per week. Want als we op kamp willen gaan, moet er geld zijn.

Zo heren, jullie weten weer het een en ander van de Caba-club en ik hoop, dat jullie ervoor zorgen, dat deze vereniging niet hoeft te verdwijnen. Je krijgt vrienden en de reeds bestaande vriendschap wordt groter.

Tot ziens dan in de Caba-club.

J. Schulpen.

Onze eigen puzzel.

Beste jongens, ook voor jullie heb ik een puzzle om op te lossen. ~~En~~ wel de volgende: teken bovenstaande figuren precies zo over, en knip ze daarna uit. De eerste vraag is nu: kun je van die stukken één vierkant maken? En de tweede vraag is: kun je van de stukken twee vierkanten maken?

Als je het gevonden hebt, knip je dezelfde figuren nog een keer uit, en plak je de gevonden vierkanten op een stuk papier. Doe dit papier in een enveloppe met je naam erop en lever deze in bij P.Bloem. Onder de inzenders van goede oplossingen wordt een prisma-junior verloot. Inzending vóór 24 maart. Doe je best.

Prof.G.A.A.T.P.v.Uzzelen.

Personalialia.

Een "Lang zullen zij leven" voor de jongens, die in de volgende 3 maanden jarig zijn. Dat zijn:

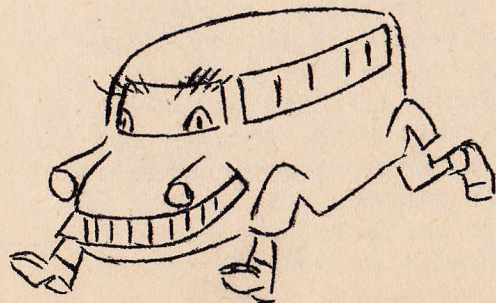
H.v.d.Langenberg	2 - 3	T.Paashuis	30 - 3
H.Baayens	4 - 3	J.Vervoort	11 - 4
T.Vlamings	6 - 3	T. Spijkers	13 - 4
W.Bevers	13 - 3	P.Boley	16 - 4
J.v.d.Langenberg	18 - 3	W.Pennings	16 - 4

Een nieuw koorlid.

Mijn wieg heeft gestaan ergens in Engeland, om precies te zijn in Birmingham, en ik heb een wat rusteloze natuur meegekregen. Dat is waarschijnlijk de reden, dat ik vanaf mijn geboorte nogal wat heb rondgezworven. Op heel veel plaatsen in evenzoveel landen ben ik al geweest. Met allerlei mensen heb ik gereisd. Ik was het, die hen bracht naar waar zij wilden zijn. Ik maakte deel uit van een grote familie, die allen zo'n zelfde baan hadden en eenzelfde leven als ik leidden. Dikwijls heb ik heel veel plezier meegemaakt en van alles beleefd. Dat heeft zo al een jaar of 14 geduurd, en omdat een leven van reizen en trekken en sjouwen niet in je "kouwe kleren" gaat zitten, was ik van plan met pensioen te gaan om op mijn oude dag van een welverdiende rust te kunnen genieten. Dit ging prachtig tot voor enkele weken. Ik had mijn rust. Ik hoefde niets meer te doen. Mijn broers zag ik er elke dag maar weer op uit trekken en ik stond daar maar heerlijk te "niksen". Natuurlijk gaat zoiets nooit lang goed. Op een goede, of liever een kwade dag, ik meen zelfs dat het een zondag was, kwamen er twee heren die meer dan gewone belangstelling voor mij hadden. Het stond me niets aan, maar wat kon ik doen? Ik kon me alleen maar dood schamen, want ik zag er uit om op te schieten. Ik had me in geen maanden gewassen. Mijn kleren had ik al zo'n slordige 10 tot 12 jaar aan. Nee, ik zag er nu niet op zijn voordeligst uit, hetgeen die twee heren er niet van weerhield om mij eens grondig te bekijken. Zij keken, en praatten, klonnen op mijn rug, schopten mij links en rechts tegen mijn benen en sloegen tegen mijn "body", dat ik er koud van werd. En daar tussendoor vertelden zij elkaar allerlei grootse plannen, die zij met mij hadden. Als ik het goed begrepen heb kwam het hierop neer, dat zij mij zouden kopen en meenemen. Dan zou ik eens goed onder handen genomen worden door een of andere verwaande dokter. Mijn hart, mijn ribbekast, alles moest gecontroleerd en opgeknapt worden. Ik zou nieuwe schoenen krijgen, een andere huidskleur, ja zelfs een andere naam.

Naar mijn mening werd niet gevraagd. O nee, ze regelden alles zelf. En zij hebben het blijkbaar goed gedaan, want nauwelijks een week later kwamen zij terug en namen mij mee. Het was geen gemakkelijke reis, die ik moest maken. Het was koud en de weg was slecht. Mijn oude botten waren stijf en wilden niet meer mee. Met mijn hart was het ook niet in orde. Het klopte niet, zoals het dat vroeger gewend was. Ik zweette water en...nee, bloed gelukkig niet, wel wat olie. Afijn, ik ben er gekomen. Zomaar kalmpjes aan. Ik weet nu ook wat er van mij gaat worden en ik geloof dat het goed is. De mensen, die mij nu moeten behandelen, zijn mij goed gezind en ik voel mij al een stuk beter. Maar wat het mooiste is? Als ze met mij klaar zijn en ik in mijn oude luister ben hersteld, dan word ik lid van het jongenskoor Cantasona. Niet om te zingen, want dat kan ik niet, maar om voor de jongens te werken. Om ze op mijn stevige rug overal naar toe te brengen. Reken maar, dat ik mijn best zal doen. Ik zal voor jullie een vriend zijn, zo goed als ik kan. Maar mag ik dan ook op jullie vriendschap rekenen?? En op een goede vriend ben je zuinig. Behandel mij met zachtheid, dan zul je aan mij een prima lid van Cantasona hebben. O ja. Mijn naam? Hierkomt hij. Officieel heet ik Austin. Men noemt mij ook wel?????..... Zeggen jullie dat nu eens. Tot kijk.

P.S. Een leesboek voor de leukste naam. Schriftelijk inleveren bij de directeur of één van de leiders.

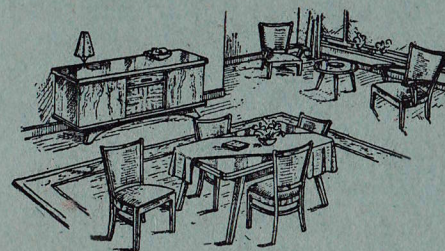

Goossens Brood HET BESTE!

VOOR AL UW ARTIKELEN
BETREFFENDE

Woninginrichting

SLAAGT U BETER BIJ

↓
Jan Nouwens

BREUKELSESTRAAT 59 - BOXTEL
TELEFOON 23 18

Steunt
onze
! adverteerders !

H. J. M. DE BROUWER

BOOMKWEKERIJ ✚ TUINARCHITECTUUR

BOXTEL - HET SCHILD 22
TELEFOON (04106) 3279

- Coniferen, Sierheesters, Laanbomen,
- Haagplantsoen en vaste planten

HET ADRES VOOR AANLEG EN ONDERHOUD VAN TUINEN

Huishoudelijk

Parfumerieën

Eenieder weet 't
Van Kol heeft 't

!

'T HUIS VOOR UW GESCHENKEN

Lederwaren

Sola